

ΘΕΑΤΡΟ

«Η Λαζίση Μπέτση έξο-
φλει» του Σήμεραστ Μώμ.

Τό έργο πού παίζεται στό «Ρέξ» είναι τής γνωστής σειράς τών θλαφρών χωνευτικών κατασκευασμάτων. Ούτε καλύτερο, ούτε χειρότερο τού είδους τού. Όπως καί τά περισσότερα φίλμ τής τρεχούμενης παραγωγής 'Α-κόμη κι' εκείνη ή σκηνή, ή μόνη αξιόλογη τού έργου, όπου ή Μπέτση, γιά ν' άπογοητέψει τόν θαυμαστή τής, τόν φέρνει στό κατώ δεκαπέντε χρόνια νεώτερο μπουντουάρ τής καί τού προδίδει τά μυστικά καί τά σόνεργα τής φτιαχτής καλλονής τής, άκόμη κι' αύτή ή σκηνή δέν είναι τού Μώμ. Είναι άπόδισα παρμένη άπό τήν άνάλογη καί τήν περίφημη τής «Αίσθημα τικ ής Άγωγής» τού Φλωμπέρ, όπου ή Μαρί Άρισού ξεπλέχει τά γκρίζα μαλλιά τής έμπρός στό Φρεντέρικ Μορώ γιά νά τά δει αύτός καί νά καταλάβει...

Τά πρόσωπα τού έργου, όπως κι' αύτό τό ίδιο μέ τήν χιλιστριμένη τεχνιτροπία του, καθρεφτίζουν μιάν έποχή πού πέρασε άγύριστα. Μιά τάξη πού τής λείπει ή πίστη, ή άγωνία, ή θαθός σκοπός τής ζωής, κάθε ανθρώπινος πλούτος, πού τής λείπει άκόμη κι' ό σεβασμός πρός τόν έαυτό τής καί πού διαλύεται μοιραία μέσα στην κενότητα καί τή σαπίλα τής. Άσήμαντα όν άρρα τού προπολεμικού άστισμού, κατάλοιπα νευρόσπαστων πού πηγαινοέρχονται έμπρός μας χωρίς καμιά στιγμή νά μπορούνε νά μάς συγκινήσουν. Ούτε νά μάς διασκεδάσουν μέ τό διάλογο τούς πού ή όσκαρ - ούαϊλδική του εύφυία, δι'άμισμένη μέσα άπό τίς μπουλεβαρδιέρικες συνταγές, μάς άποκοιμίζει, όταν δέν μάς άγανακτεί.

Ό θίασος τού «Ρέξ» έδωσε τό έργο τού Μώμ όπως ταίριαζε. Έμεινε στό πλαίσιο καί στό ύπόμνόν του. Παρουσίασε τά πρόσωπα όπως πραγματικά είναι, όπως τά ήθελε ό συγγραφέας κι' όπως τά έχουμε δει έμείς στό περιθώριο τής ζωής.

Ό κ. Δ. Μυράτ στό ρόλο τού μεσάκοπου εύπατρίδη, ό κ. Γαλιάνος σά νεαρός έρωτοπαρμένος κι' ό κ. Δ. Κωνσταντάρας, γκάνκοστερ τών σαλονιών άγγλο-έθραϊος, κρατήσανε άνετα τούς ρόλους τούς. Η Άλέκα Μαζαράκη ήταν ένα χαρούμενο πέρασμα νιότης.

Άλλά τό μέτρο τής παράστασης τόδινε ή Μαρίκα Κοτοπούλη στό ρόλο τής Μπέτση. Όπως τό έλεγα πάντα, μέ είκοσάχρονη γνωριμία τού ξένου θεάτρου, τό ξαναλέω καί τώρα πώς σ' αύτούς τούς ρόλους τής πρωταγωνίστριας - καρακτηρίστας έλάχιστες εύρωπαϊές ήθοποιές είναι σέ θέση νά μετρηθούν μαζί τής. Αυτό κανένας δέν μπορεί νά τής τό άμφισβητήσει κι' άποτελεί μιά πολύ μεγάλη δύναμη γιά τή σύγχρονη φτωχότατη σκηνή μας.